

NA PODATELNU

Městský soud v Praze

Hybernská 18, Praha 1
111 21 Praha 1
MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE
Pracoviště Hybernská 18, Praha 1

Došlo dne: 13-03-2014

4 krát
kolky 3
příloh podpis (3)

V Praze dne 10. března 2014

- Žalobce č. 1: Společenství vlastníků jednotek pro dům č.p. 1145, ulice Wassermannova, Werichova, Kovářikova, Praha 5 - Kaskády Barrandov III, IČO: 274 41 881, se sídlem Praha 5, Werichova 1145/33, PSČ 152 00, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl S, vložka 6578
- Žalobce č. 2: Bc. Vilém Hodek, nar. 17. 4. 1979, byt. č. 1145/103, bydliště Nade Mží 685/12, PSČ 318 00
- Žalobce č. 3: Vladislav Jursík, nar. 3. 6. 1973, byt. č. 1145/269, bydliště Werichova 1145/23, PSČ 152 00
- Žalobce č. 4: Eva Hrdličková, nar. 19. 5. 1975, byt. č. 1145/122, bydliště Kovářikova 1145/19, PSČ 152 00
- Žalobce č. 5: Mgr. Ing. Marek Švehlík, nar. 8. 1. 1975, bytem Středová 4595, Zlín

zastoupení Mgr. Martinem Švehlíkem, advokátem, ev. č. ČAK 12554, se sídlem Purkyňova 74/2, Praha 1

Žalovaný: Magistrát hlavního města Prahy
Odbor stavební a územního plánu
Jungmannova 35/29
110 00 Praha 1

Návrh na zahájení řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „SŘS“)

Návrh na přiznání odkladného účinku dle § 73 SŘS

ŠVEHLÍK  MIKULÁŠ
advokáti

Švehlík & Mikuláš advokáti s. r. o., Purkynova 2, 110 00 Praha 1
@: info@samak.cz, w: www.samak.cz, t: +420 273 134 550, f: +420 272 048 350



Rozhodnutí, proti němuž návrh směřuje:

Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odbor stavební a územního plánu, ze dne 27. 1. 2014, sp. zn.: S-MHMP 1332078/2013/SUP/Fr, č.j. MHMP 111576/2014

Osoby na řízení zúčastněné podle § 34 odst. 1 a 2 z. SŘS:

Dopravní podnik hl. m. Prahy a.s., IČO: 000 05 886, Sokolovská 42/217, Praha 9

Úřad městské části Praha 5, Odbor stavební a infrastruktury

ČTVERMO

Přílohy: plná moc, substituční plná moc, plná moc

I.

Úřad městské části Praha 5, odbor stavební a infrastruktury (dále jen „**stavební úřad**“), vydal rozhodnutí č.j. OSI.HI.ob.15-50968/2012-Vei-UR ze dne 31. 5. 2013, kterým vyhověl žádosti spol. Dopravní podnik hl. m. Prahy a.s., se sídlem Sokolovská 42/217, Praha 9, v řízení zastoupené spol. Inženýring dopravních staveb a.s., se sídlem Na Moráni 360/3, Praha 2 a na pozemcích v k.ú. Hlubočepy, Holyně, Slivenec umístil stavbu nazvanou „Prodloužení tramvajové tratě Sídliště Barrandov-Holyně-Slivenec“.

Následně bylo ze strany žalobců podáno v zákonné lhůtě odvolání do shora uvedeného rozhodnutí, které bylo rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy, odborem stavebním a územního plánování (dále jen „**žalovaný**“) ze dne 27. 1. 2014, sp. zn. S-MHMP 1332078/2013/SUP/fr, č.j. MHMP 111576/2014 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“) zamítnuto a rozhodnutí stavebního úřadu bylo potvrzeno.

Žalobci v zákonné lhůtě dvou měsíců od doručení písemného vyhotovení (ve smyslu § 72 odst. 1 ve spojitosti s § 40 odst. 2 SŘS) podávají tímto návrh na zahájení řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Ze strany žalobců došlo (ve smyslu § 68 SŘS) k vyčerpání řádných opravných prostředků v rámci řízení před správním orgánem tím, že dne 20. 6. 2013 podal odvolání do rozhodnutí č.j. OSI.HI.ob.15-50968/2012-Vei-UR ze dne 31. 5. 2013.



II.

Žalobci se s ohledem na výše uvedené domáhají přezkoumání jak napadeného rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 27. 1. 2014, sp. zn. S-MHMP 1332078/2013/SUP/fr, č.j. MHMP 111576/2014, tak předcházejícího rozhodnutí Úřadu městské části Prahy 5, odbor stavební a infrastruktury, č.j. OSI.HI.ob.15-50968/2012-Vei-UR ze dne 31. 5. 2013, neboť má za to, že těmito správními akty byl z níže popsanych důvodů zkrácen na svých právech ve smyslu § 65 odst. 1, 2 SŘS.

Postupy žalovaného ve vztahu k rozhodným skutečnostem jsou mnohdy nepřezkoumatelné, v důsledku čehož mohlo dojít k nesprávnému posouzení věci. Žalovaný se nedostatečným způsobem vypořádává s argumenty a námitkami žalobců a závěry obsažené v napadaném rozhodnutí tak nejsou přezkoumatelná. Žalobci uvádějí níže uvedené rozhodné skutečnosti.

A.

Žalobci uvedli v bodě 4. odvolání, že Přípojka tramvajové trati má být umístěna v těsné blízkosti severní strany bytového domu č.p. 1145 v k.ú. Hlubočepy na pozemcích parc.č. 1798/325, 1798/331, 1798/333, 1798/337, 1184/61, 1798/324, 1798/299, 1798/338 (dále jen „Bytový dům Kaskády III“) a lze tedy důvodně předpokládat, že vyvolá novou hlukovou zátěž pro obyvatele Bytového domu Kaskády III, zejména pak pro uživatele jednotek nacházejících na severní straně přilehlé ke Stavbě. Žalobci poukázali na to, že z Žádosti o ÚR vyplývá, že Prodloužení tramvajové trati nezahrnuje žádné opatření k eliminaci nové hlukové zátěže vyvolané provedením Prodloužení tramvajové trati a ani jejím následným provozováním. Jediným opatřením má být snížení maximální rychlosti tramvají v části Prodloužení tramvajové trati podél severní strany Bytového domu Kaskády III, což má podle k Žádosti o ÚR přiložené akustické studie zajistit, že hluková zátěž se bude pohybovat těsně pod přípustnými hlukovými limity. Takové opatření je zcela nedostatečné a závěry hlukové studie neprůkazné.

Podle § 3 správního řádu měl Stavební úřad postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Podle § 50 odst. 3 správního řádu byl stavební úřad povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. Podle § 50 odst. 4 správního řádu měl Stavební úřad hodnotit podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli žalobci. Je zřejmé, že tyto své povinnosti Stavební úřad porušil, pokud námitku žalobců uvedenou pod bodem 3. Písemných námitek bez bližšího zdůvodnění odmítl pouze poukazem na existenci Akustické studie, přičemž žalovaný z těchto pochybení Stavebního úřadu nevyvodil žádné důsledky.

Žalobci dále v rámci odvolání uvedli, že je zřejmé, že stavba Tramvajové trati povede k nepřiměřenému zvýšení hlukové zátěže uživatelů Bytového domu Kaskády III a že tak nebude odpovídat požadavkům na zachování pohody bydlení a zdravého životního prostředí. Je zřejmé, že umístěním Přípojky tramvajové trati a jejím následným provozem bude nad přípustnou míru obtěžováno okolí. Žalobci požadovali doplnění Stavby o opatření, které eliminují vznik dodatečné hlukové zátěže.



Podle § 68 odst. 3 správního řádu byl Stavební úřad v odůvodnění svého rozhodnutí povinen uvést důvody rozhodnutí o odmítnutí shora uvedených námitek, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se stavební úřad vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Je zřejmé, že tuto svou povinnost Stavební úřad porušil, pokud nevyhověl předmětné námitce pouze s odkazem na blíže neurčená stanoviska, a už vůbec není zřejmé, jakými úvahami se Stavební úřad přitom řídil. S ohledem na to je rozhodnutí Správního úřadu nesrozumitelné a nepřezkoumatelné.

Žalovaný se k těmto odvolacím důvodům vůbec nevyjádřil a v odůvodnění svého rozhodnutí se s argumenty žalobců nevypořádal.

B.

Žalobci dále v bodě 8. odvolání uvedli, že z Žádosti o ÚR vyplývá, že byla vypracována Akustická studie z listopadu 2012 společností EKOLA Group, spol. s r.o., ze které ale vyplývá, že nebyla vypracována na základě dokumentace tvořící součást Žádosti o ÚR, tj. její aktualizace z 5/2012. Naopak ze str. 6 akustické studie vyplývá, že byla vypracována na základě průvodní a souhrnné zprávy z roku 2007! Je tedy zřejmé, že v akustické studii nemohly být zohledněny úpravy Stavby dle dokumentace z 5/2012. Není tak ani zřejmé, jak se v akustické studii projevila skutečnost, že Stavba byla dodatečně změněna na trať „*železničního typu*“ jak vyplývá z Žádosti o ÚR (viz. níže). Dále akustická studie stanovuje ekvivalentní hladiny akustického tlaku na Bytovém domě Kaskády III vždy jednou konkrétní hodnotou, přitom je zřejmé, že se jedná o odhad, který nemůže být z logiky věci přesný a musí se pohybovat v určitém pravděpodobnostním rozsahu, jelikož Stavba dosud neexistuje. Vzhledem k absenci těchto rozsahů hladin akustického hluku a skutečnosti, že i v samotné studii stanovené hladiny akustického hluku se nacházejí těsně pod přípustnými hlukovými limity, je zřejmé, že závěry akustické studie jsou zjevně nevěrohodné a tato akustická studie nemůže být podkladem kladného rozhodnutí o Žádosti o ÚR.

Z odůvodnění rozhodnutí Správního úřadu vyplývá, že Správní úřad argumentům žalobců nevyhověl, přičemž se dovolává blíže nespécifikovaného stanoviska žadatele k předmětné námitce žalobců. Především žalobci poukazují na skutečnost, že není zřejmé jakého „*stanoviska žadatele*“ se Stavební úřad dovolává, protože v odůvodnění není upřesněno, kdy mělo být Stavebnímu úřadu sděleno, pouze je z něj citováno. Žalobci rovněž poukazují na skutečnost, že jim žádné takové stanovisko žadatele nebylo předloženo, aby se k němu mohli vyjádřit. Rozhodnutí Správního úřadu je tak nesrozumitelné a nepřezkoumatelné. I kdyby citované stanovisko žadatele skutečně existovalo, porušil by Stavební úřad princip rovnosti stran zakotvený v § 7 správního řádu, pokud neumožnil žalobcům se k tomuto stanovisku vyjádřit.

Žalobci rovněž poukazují na skutečnost, že i ze Stavebním úřadem citovaného stanoviska žadatele vyplývá, že předmětná námitka žalobců je oprávněná, protože žadatel měl sám uvést, že: „*Rovněž tvrzení, že svršek byl změněn dodatečně na železniční, se nezakládá na pravdě, neboť byl již zahrnut v PD z 05/2012*“. Ovšem z Akustické studie jednoznačně vyplývá, že její zpracovatel neměl projektovou dokumentaci z 05/2012 vůbec k dispozici a že Akustická studie byla zpracována na základě projektové dokumentace z roku 2007!



Z odůvodnění Napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný námitce žalobců uvedené pod bodem 8. jejich odvolání nevyhověl s odůvodněním, že „*uvedený dotčený orgán posuzoval problematiku hlukové zátěže na základě dokumentace a základě hlukové studie zpracovaných v roce 2012.*“ Žalobci poukazují na skutečnost, že toto tvrzení žalovaného je zjevně nepravdivé, jelikož ze spisových dokumentů vyplývá, že podklady pro studii z roku 2012 jsou tvořeny mimo jiné dokumenty se starším datem, resp. dokumenty z roku 2007.

Stavební úřad se v odůvodnění rozhodnutí vůbec nevyjádřil k námitce žalobců, že ekvivalentní hladiny akustického tlaku na Bytovém domě Kaskády III jsou určeny v Akustické studii vždy jednou konkrétní hodnotou, přitom je zřejmé, že se jedná o odhad, který nemůže být z logiky věci přesný a musí se pohybovat v určitém pravděpodobnostním rozsahu, jelikož Stavba dosud neexistuje. S ohledem na to je Napadené rozhodnutí nesrozumitelné a nepřezkoumatelné, přičemž ani toto důležité pochybení nebylo žalovaným reflektováno.

C.

Žalobci dále v rámci odvolání uvedli, že z Žádosti o ÚR je zřejmé, že Prodloužení tramvajové trati nebude oploceno (viz. strana 3 Souhrnné technické zprávy: „*Osazení zábradlí není plánováno.*“), nebudou zřízeny přechody pro chodce a že tedy bude k ní volný přístup, což je nebezpečné. Z Žádosti o ÚR (str. 5 Souhrnné technické zprávy 12/2012) vyplývá, že Prodloužení tramvajové trati bude zabezpečeno v části ulice Werichova (ze severní strany Bytového domu Kaskády) pouze jedním přejezdem, ale bez světelného signalizačního zařízení! Prodloužení tramvajové trati se bude nacházet v bezprostřední blízkosti Bytového domu Kaskády III, kde bydlí větší množství malých hrajičích se dětí, u nichž hrozí vstup do kolejiště a následný úraz nebo i usmrcení. Většina obyvatel přitom bude nucena přecházet nekryté kolejiště ve směru do Prokopského údolí, které je velmi intenzivně obyvatelstvem navštěvováno. V minulosti na stávající tramvajové trati již došlo v prostoru tramvajové zastávky Poliklinika Barrandov k zbytečnému usmrcení dítěte projíždějící tramvají a teprve následně byly instalovány zábrany vstupu do kolejiště. Je zřejmé, že Stavba tak bude v rozporu s právním předpisy, protože bude ohrožovat bezpečnost na přilehlých komunikacích a drahách. Žalobci požadovali doplnění zabezpečení Prodloužení tramvajové tratě proti vstupu do kolejiště a doplnění o chráněné přechody pro chodce na severní straně Bytového domu Kaskády III, jejich žádosti však nebylo vyhověno.

Stavební úřad námitce žalobců uvedené pod bodem 6. jejich Písemných námitek nevyhověl s odůvodněním, že Prodloužení tramvajové trati bude možné přecházet pouze u křižovatek se stávajícími komunikacemi a že k ní nebude volný přístup, protože „*chodec by musel překonat štěrkové lože s úrovní cca – 20 cm pod temenem kolejnice a přilehlý odvodňovací příkop (s výjimkou úseku před objektem Kaskády III, kde je již vozovka)*“. Je zřejmé, že žalobci směřovali svou námitku k zabezpečení Prodloužení tramvajové trati právě v části u Bytového domu Kaskády III, kde tedy nebude dle vyjádření Stavebního úřadu zabezpečení tratě žádné! Nadto žalobci nechtějí upírat stavebnímu úřadu iluze o tom, co průměrně zdatný člověk dokáže překonat, ale překročení „*štěrkové lože s úrovní cca – 20 cm pod temenem kolejnice*“ běžný jedinec hravě zvládne.

Pokud Stavební úřad dále namítá, že chodci budou moci přecházet Prodloužení tramvajové trati jen u křižovatek se stávajícími komunikacemi a že „*tyto jsou zajištěny SSZ*“, poukazují žalobci na to, že



podle námítky žalobců pod bodem 7. Písemných námitek křižovatka s ulicí Werichova nebude dle Žádosti o ÚR osazena světelným signalizačním zařízením!

Žalovaný pak v Napadeném rozhodnutí uvádí, že se jedná o možné životní situace, které však nemůže řešit územní rozhodnutí o umístění stavby. Žalobci s tímto argumentem žalovaného nesouhlasí a jsou přesvědčení, že otázce bezpečnosti by měl být věnován široký prostor a tato by měla být s ohledem na možné fatální následky řešena již ve fázi územního rozhodnutí.

D.

Žalobci dále v bodě 15 odvolání uvedli, že z Žádosti o ÚR je zřejmé, že nespĺňuje podmínku stanovenou v závazném stanovisku Odboru dopravních agend, Magistrátu hl.m. Prahy, ze dne 5. 12. 2012, tj. že všechny přejezdy prodloužení tramvajové trati budou zajištěny světelnou signalizací, když na str. 5 Souhrnné technické zprávy 12/2012 je u přejezdu přes ulici Werichova uvedeno: „SSZ není součástí tohoto projektu“. Z Žádosti o ÚR není zřejmé, že by vybudování světelné signalizace bylo nějak relevantně zajištěno mimo předmětný projekt.

Z odůvodnění Napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný se námitkou žalobců uvedenou pod bodem 15. odvolání blíže nezabýval. Napadené rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné a nesrozumitelné.

E.

Žalobci dále uvedli pod bodem 17. odvolání, že z Žádosti o ÚR (strana 3 dokumentu Úvodní údaje 12/2012) je zřejmé, že Prodloužení tramvajové trati bude provedeno ve výrazně nižší kvalitě a s výrazně nižším estetickým vzhledem, než stávající trať do zastávky Sídliště Barrandov. Z Žádosti o ÚR vyplývá, že „Konstrukce tramvajové trati bude obdobná jako na železnici, tj. železniční kolejnice S49 na betonových pražcích ve štěrkovém loži do výškové úrovně pražců (bez zákrytu), bez ohraničujících obrubníků ...“. V Žádosti o ÚR (strana 3 Souhrnné technické zprávy 12/2012) se rovněž uvádí: „Oproti DUR z 01/2007 bylo technické řešení přizpůsobeno požadavku na celkové zlevnění a zjednodušení stavby. Byl upraven svršek TT s uspořádáním obdobným jako na železnici, tj. bez ohraničujících obrubníků, s příkopy, bez zákrytu, s železniční kolejnici S49. Kolejnice budou bez bokovnic, podšterkové rohože nejsou navrhovány. Nebude zatím postranní pás zeleně ani stromořadí. Zatravnění tramvajového tělesa je možné v ucucnu doplnit, najde-li se investor“ (stejně str. 6 Průvodní zprávy 12/2012, str. 3 Souhrnné zprávy 12/2012). Z Žádosti o ÚR (str. 4 Souhrnné technické zprávy 12/2012) dále vyplývá: „Mění se koncepce trolejového vedení. Namísto dvou řad atypických sloupů na boku tramvajového tělesa s převěsy budou sloupy na jedné straně, ve standardním provedení s výložníky.“ Stávající trať je přitom řešena tak, že kolejiště je zatravněno, bez viditelných pražců, kolejiště je v celé délce trati oploceno, v převážné části stávající trati jsou umístěny atypické hlukové zábrany, elektrické vedení je umístěno na atypických sloupech, zastávky jsou řešeny v atypickém vizuálním stylu, celá stávající trať tak působí kompaktně a vizuálně jednotně. Prodloužení tramvajové trati tak nebude odpovídat urbanistickému a architektonickému charakteru prostředí, což je v rozporu právními předpisy.



Žalobci poukázali na tento koncepční rozpor a požadovali, aby Prodloužení tramvajové trati bylo provedeno ve stejné kvalitě a vizuálním stylu jako stávající tramvajová trať.

Z odůvodnění Napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný námitce žalobců uvedené pod bodem 17. odvolání nevyhověl s odůvodněním, že „vzhledem k tomu, že je stavba umístěná v současně nezastavěném území, jedná se o standartní dopravní stavbu, jejíž ztvárnění odpovídá významu a umístění.“ Žalovaný se po věcné stránce nezabýval připomínkami žalobců, tyto nikterak nevzal v potaz a neposkytnul pro své rozhodnutí relevantní odůvodnění. Žalobci poukazují na to, že jak Stavební úřad tak žalovaný byli povinni zkoumat soulad Žádosti o ÚR s právními předpisy, mimo jiné pak dle § 90 písm. b) s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území. Z odůvodnění rozhodnutí o této námitce je tak zřejmé, že Stavební úřad se těmito svými povinnostmi vůbec nezabýval, což žalovaný nikterak nehodnotil a pochybil tak, když tomuto velmi důležitému pochybení Stavebního úřadu nepřikládal žádný význam.

F.

Žalobci dále pod bodem 19. odvolání uvedli, že je zřejmé, že důvodem nedostatečných bezpečnostních, estetických a hlukových parametrů Stavby je snaha žadatele o zlevnění Stavby (viz. strana 2 (nahore) dokumentu označeného Úvodní údaje 12/2012). Je nepřijatelné, aby Prodloužení tramvajové trati bylo provedeno jako levné výhradně na úkor majitelů sousedních nemovitostí.

Z odůvodnění Napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný k námitce účastníků uvedené pod bodem 19. odvolání nepřihlížel, blíže se k ní nevyjádřil a žalobce tak zkrátil na jejich právech.

G.

Žalobci dále pod bodem 21. odvolání uvedli, že z Žádosti o ÚR (str. 3 Technické zprávy – Návrh dopravně inženýrských opatření 12/2012) vyplývá, že ulice Werichova má být pouze jednosměrná s tím, že má být přeložena do nové polohy dle „vybrané polohy“. Navíc má být ulice Werichova v době výstavby dočasně uzavřena. Žalobci upozorňují, že ulice Werichova slouží jako příjezd do garáží Bytového domu Kaskády III a příjezd směrem z Holyně není pro příjezd do garáže vhodný, jelikož se jedná o pěší zónu, která je používána k procházkám místním obyvatelstvem a navíc má šířku pouze pro průjezd jednoho vozu. Žalobci nesouhlasí s jakýmkoliv omezením průjezdnosti ulice Werichova během realizace Stavby ani při jejím následném užívání.

Z odůvodnění Napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný nezabýval argumentací žalobců ohledně stavu po kolaudaci stavby, kdy po dokončení Stavby má být ulice Werichova pouze jednosměrná a jako příjezd/výjezd z garáží nelze použít ulici směrem do Holyně, jelikož se jedná o pěší zónu, která je používána k procházkám místním obyvatelstvem a navíc má šířku pouze pro průjezd jednoho vozu. Je tak zřejmé, že Stavební úřad se vůbec nevypořádal s těmito námitkami žalobců a porušil tak svou povinnost dle § 89 odst. 6 Stavebního zákona, což žalovaný nevzal v potaz.



H.

Žalobci dále pod bodem 23 odvolání uvedli, že není zřejmé, zda Žádost o ÚR ve znění, ve kterém se nachází ve spise Stavebního úřadu, je ta, která byla předložena dotčeným orgánům k vyjádření, když např. z vyjádření Odboru živnostního prostředí, Magistrátu hl.m. Prahy ze dne 20.2.2013 vyplývá, že tomuto odboru byla předložena nějaká aktualizovaná Žádost z ÚR ze dne 25.1.2013, která ovšem není součástí spisu. Není tak vůbec zřejmé, zda se dotčené orgány vyjadřovali právě k Žádosti o ÚR ve znění ve spise stavebního úřadu, tj. její aktualizaci z 5/2012. Navíc k Žádosti o ÚR je přiložena textová dokumentace z 12/2012, je tak zřejmé, že ta nebyla předložena dotčeným orgánům k vyjádření vůbec.

Z odůvodnění Napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný námitce žalobců uvedené pod bodem 23. jejich odvolání nevyhověl s odůvodněním, že „z obsahu přeloženého správního spisu bylo zjištěno, že MHMP OŽP vydal své vyjádření k dokumentaci pro stavební řízení.“ žalobci poukazují na skutečnost, že toto tvrzení žalovaného je zjevně nepravdivé, jelikož v protokole z ústního jednání ze dne 24. května 2013 žádné takové vyjádření uvedeno není.

Žalobci mají za to, že i kdyby žadatel učinil vyjádření, jak tvrdí Stavební úřad, není zřejmé, o jaké vyjádření žadatele by se mělo jednat, kdy jej učinil a jakým způsobem, protože v odůvodnění Napadeného rozhodnutí to není upřesněno. Žalobci rovněž poukazují na skutečnost, že jim žádné takové vyjádření žadatele nebylo předloženo, aby se k němu mohli vyjádřit. Napadené rozhodnutí je tak nesrozumitelné a nepřezkoumatelné. I kdyby citované stanovisko žadatele skutečně existovalo, porušil by Stavební úřad princip rovnosti stran zakotvený v § 7 správního řádu, pokud neumožnil žalobcům se k tomuto stanovisku vyjádřit.

Žalobci dále poukazují na to, že i kdyby žadatel takové vyjádření skutečně procesně učinil a žalobci měli možnost se k němu vyjádřit, není odůvodnění Stavebního úřadu ani v tomto bodě správné, protože o otázce, zda stanoviska dotčených orgánů byla vydána k aktuálnímu znění Žádosti o ÚR, nemůže rozhodnout výlučně na základě vyjádření žadatele a projektanta. Stavební úřad je naopak sám povinen zkoumat soulad Žádosti o ÚR s právními předpisy, mimo jiné pak dle § 90 písm. e) s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů a s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení. Z odůvodnění rozhodnutí o této námitce je tak zřejmé, že Stavební úřad se těmito svými povinnostmi vůbec nezabýval, což žalovaný nikterak ve svém rozhodnutí nepřezkoumával a napadené rozhodnutí je tak zjevně vadné.

I.

Žalobci dále namítali, že u pozemků, na nichž se má záměr uskutečnit, nebyla vyvěšena na žádném viditelném místě informace o záměru výstavby Prodloužení tramvajové trati, čímž nebyly naplněny podmínky konání veřejného ústního jednání nařízeného na 24. 5. 2013.

Z odůvodnění Napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný námitce žalobců nevyhověl s odůvodněním, že informace o záměru žadatele byla vyvěšena na vhodně veřejně přístupných místech. Žalobci pak opakovaně poukazují na skutečnost, že žádné oznámení však nebylo vyvěšeno



na zastávce Sídliště Barrandov, a proto nebylo možné dle § 87 odst. 2 Stavebního zákona konat ústní jednání a tudíž ani vydat Napadené rozhodnutí.

Dle žalobců je rozhodující, že ze spisu nebylo prokazatelné, že by žadatel umístil záměr na zastávce Sídliště Barrandov, která je logicky jedním z míst, které je v důsledku koncentrace obyvatel místem, v kterém musí být informace o záměru umístěna. Vzhledem k tomu, že informace o záměru žadatele nebyla vyvěšena v rozsahu, který by odpovídal charakteru dotčené oblasti, nemělo dojít k nařízení ústního jednání, jelikož mohlo dojít k narušení práv možných účastníků, kteří neměli možnost se se záměrem seznámit.

III.

Žalobci v závěru uvádějí, že dosavadní řízení je stiženo celou řadou podstatných vad a nedostatků, ať už formálních či věcných, čímž byli žalobci zkráceni na svých právech.

Dotčené správní úřady nebraly ohled na únosnou míru zatížení území, již bude v lokalitě dosahováno a nebraly ohled ani na oprávněné zájmy rezidentů z bezprostředně sousedících obytných území, jež přiléhají k zamýšlené stavbě.

Jde o koncepčně nedořešenou a neúměrnou exploataci území, které umožnilo pochybení a selhání orgánů veřejné správy, jež nechrání svěřené veřejné zájmy a neposkytují občanům dostatečnou ochranu.

IV.

Žalobci v této souvislosti dále žádají nadepsaný správní soud **o přiznání odkladného účinku napadenému rozhodnutí** Magistrátu hlavního města Prahy, odbor stavební, e dne 27. 1. 2014, sp. zn. S-MHMP 1332078/2013/SUP/fr, č.j. MHMP 111576/2014 v důsledku podání této žaloby ve smyslu § 73 SŘS, neboť s ohledem na výše uvedené by výkon rozhodnutí představoval pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout nepřiznáním odkladného účinku jiným osobám. Žalobci mají za to, že přiznání odkladného účinku v tomto případě není ani v konfliktu s důležitým veřejným zájmem.

Důvody pro přiznání odkladného účinku spatřují žalobci zejména ve skutečnostech v níže uvedených skutečnostech. V důsledku povolení stavby dle uvedených parametrů dojde k narušení obytné pohody v přilehlém sousedství, dojde k neúměrnému nárůstu hlukové zátěže, dojde k ohrožení obyvatel sousedních obytných objektů. Nadto nelze opomenout ani problematiku nadměrného obtěžování imisemi – hlukem a prachem a problémy spojené s průjezdem tohoto úseku. Pravomocné a vykonatelné rozhodnutí o umístění stavby, které bude pravděpodobně v důsledku odlišného rozhodnutí soudního řízení správního změněno, by s sebou přineslo celou řadu důsledků, které by neúměrně po dobu, než dojde ke konečnému rozhodnutí ve věci, obyvatele sousedících objektů výrazně zatěžovalo.

Žalobci mají za to, že dokud tyto skutečnosti nebudou postaveny najisto, neměla by dotčená rozhodnutí působit zamýšlené následky, neboť by výkon dotčených rozhodnutí představoval pro



celou obytnou oblast nejen pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká by mohla vzniknout nepřiznáním odkladného účinku.

V.

- I. S ohledem na výše uvedené žalobci výše nadepsaný soud žádají, aby v uvedené právní věci rozhodl usnesením tak, že se napadenému rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odbor stavební, ze dne 27. 1. 2014, sp. zn. S-MHMP 1332078/2013/SUP/fr, č.j. MHMP 111576/2014 v důsledku podání předmětné žaloby **přiznává až do pravomocného ukončení řízení** o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu **odkladný účinek** ve smyslu § 73 SŘS.
- II. A dále žalobci žádají výše nadepsaný soud, aby v uvedené právní věci rozhodl tak, že se napadené rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odbor stavební, ze dne 27. 1. 2014, sp. zn. S-MHMP 1332078/2013/SUP/fr, č.j. MHMP 111576/2014 **zrušuje a věc se vrací správnímu orgánu k dalšímu řízení**.
- III. Žalovaný je povinen nahradit žalobcům náklady řízení.

Společenství vlastníků jednotek pro dům č.p. 1145, ulice Wassermannova
Bc. Vilém Hodek
Vladislav Jursík
Eva Hrdličková

i. s. Mgr. Martin Švehlík, advokát